

Meravellosos excèntrics en busca de l'amor

LIBROS DEL ASTEROIDE

MONTSE VIRGILI

Si a l'Europa del segle passat la família britànica Mitford s'hagués presentat a qualsevol concurs que mesurés el nivell d'excentricitat d'una nissaga, segur que aquesta colla d'aristòcrates haurien ocupat un dels primers llocs. La vida quotidiana dels Mitford és tan excepcional que és difícil que qualsevol ficció pugui superar-la. El matrimoni va tenir sis filles i un fill. I, al contrari del que s'acostuma a explicar, les filles Mitford són les que van omplir les pàgines de la crònica social de mitjans del segle XX. El pare, el segon baró de Redesdale, no va permetre que la seva descendència femenina anés a l'escola perquè ho considerava una vulgaritat. Les filles Mitford van ser educades a casa per una llista d'institutius que plegaven constant-

ment, i només en tres matèries: hispica, francès i classes de piano. Més enllà de la situació de la dona en aquella època, les singularitats a l'hora d'educar les criatures s'entenen si coneixem un mica més el progenitor Mitford. El segon baró de Redesdale feia servir els nens com a objecte de les caceres, considerava salvatge qualsevol que no fos anglès i una pala de sapor –amb la qual havia matat una colla d'alemanys a la Primera Guerra Mundial– ocupava un lloc preeminent al rebedor de casa. Aquest fanàtic era el mateix home que presumia d'haver llegit només un llibre a la seva vida perquè després d'acabar *Ullal blanc*, de Jack London, el va trobar tan bo que considerava que llegir-ne més no valia la pena.

De la unió entre aquest sonat entranysable i una dona bonhomiosa, gairebé invisible al costat de la personalitat del marit, en van sortir sis

filles de biografies extraordinàries, de les quals en destaca almenys quatre. Unity, admiradora de Hitler, que va intentar suïcidar-se el dia que Anglaterra va declarar la guerra a Alemanya; Diana, amant d'Oswald Mosley, líder del feixisme britànic; Jessica, comunista convençuda que va fugir amb el nebot de Churchill per anar a la Guerra Civil Espanyola, i Nancy, escriptora i biògrafa i autora de *L'aventura de l'amor* –entre altres novel·les–, on el component biogràfic és part essencial de la història.

Ironia britànica

Justament *L'aventura de l'amor*, traduïda impecablement al català per Dolors Udina, narra la història de la Linda, un personatge fictici que representa un bon resum de l'autobiografia de Nancy Mitford amb alguns esquitxos de la vida de la seva germana Diana. Amb sentit de l'humor britànic i una ironia audaç, hereva de Jane Austen, Nancy Mitford escriu una mena de biografia de la seva família a partir del personatge de la Linda, una cosina que viu durant llargues temporades a casa dels Mitford (Radlett, a la novel·la) perquè la seva mare no troba el temps, entre festes i amants, de fer-se càrrec de la filla. Amb el punt de vista únic que li ofereix el paper de filla adoptiva, a *L'aventura de l'amor* Mitford explica la seva existència través de les relacions amoroses. Des que, de petita, es tancava a l'habitació de la caldera amb les seves germanes per conversar sobre possibles pretendents i les primeres presentacions en societat fins a l'etapa adulta, quan la Linda coneix el Fabrice, duc de Sauveterre (a la vida real, Gaston Palewski, polític francès partidari de De Gaulle), de qui Nancy Mitford va ser amant i que va considerar sempre com l'amor de la seva vida.

Tot i el que pugui semblar, *L'aventura de l'amor* no és una novel·la estrictament romàntica. S'hi amaga una veritat més fosca: la solitud de les parelles, com deia la nord-americana Dorothy Parker. I, en últim terme, la de cadascú encara que tots vulguem participar de l'aventura de l'amor. ♦

L'AVENTURA DE L'AMOR
NANCY MITFORD
LIBROS DEL
ASTEROIDE
TRADUCCIÓ DE
DOLORS UDINA
288 PÀG./18,95 €

ELS CLÀSSICS

Esplendor i lirisme

JORDI NOPCA

Publicat per primera vegada el 1967, *La meva Cristina i altres contes* està integrat per setze de les millors narracions de Mercè Rodoreda (1908-1983). Hi ha la perturbadora *Una fulla de gerani blanc*, un hipnòtic viatge esotèric (*El senyor i la lluna*), un directe a l'estómac del lector (*La gallina*), una relectura de la novel·la *Bearn*, de Llorenç Villalonga (*La sala de nines*) i el flirteig –olfactivament pestilent, literàriament deliciós– amb la balena bíblica que es va empassar Jonàs (*La meva Cristina*). “De les cartes d'Armand Obiols a l'autora es desprèn que la majoria dels setze contes inclosos a *La meva Cristina* devien ser escrits a Ginebra entre el 1960 i el 1961, és a dir, al mateix temps que Rodoreda enllestia *La plaça del Diamant* (que aleshores es titulava *Colometa*) i treballava en la redacció, després abandonada, de *La mort i la primavera*”, escriu Jordi Cornudella a la notícia editorial.

Pel que fa a *Viatges i flors*, del qual s'ofereix l'edició del 2007 de Labutxaca –incorpora les esmenes de l'autora–, té una primera part escrita a finals de la dècada dels 70 a Romanya de la Selva (“Viatges a uns quants pobles”) i una de segona que retorna el lector a l'esplendor creativa de la dècada dels 60 (“Flors de debò”). La brevetat i el lirisme són dues de les característiques d'aquest últim recull. ♦

LA MEVA CRISTINA / VIATGES I FLORS
M. RODOREDÀ
EDICIONS 62
224 PÀG./9,95 €
(AQUEST CAP DE SETMANA, AMB L'ARA)

L'APARADOR

ARA

FICCIÓ

Las luces de septiembre
CARLOS RUIZ ZAFÓN
Planeta

Amb *Las luces de septiembre* Ruiz Zafón ens trasllada una vegada més al fantàstic món de les tenebres i el misteri a què tan ben acostumats té els lectors. En aquesta ocasió la família Sauvelle es trasllada a la mansió de Cravenmoore, on la mare treballarà com a mestressa per al misteriós fabricant de joguines que hi viu reclòs des de fa temps. Una història plena d'enigmes i criatures de malson, però que unirà per sempre la Irene i l'Ismael.

La condició humana
HANNAH ARENDT
Labutxaca

NO-FICCIÓ

No parlem de naturalesa, sinó de condició humana. A través d'aquesta condició Hannah Arendt reflexiona i fa una radiografia sobre la nostra raça, el que l'home és capaç de fer: des d'atendre les necessitats més bàsiques fins a un estadi molt més transcendental. L'autora desmunta els tòpics sobre els quals s'han edificat les certeses del món contemporani, amb la vocació de construir sobre això sòlides bases polítiques i un fort discurs filosòfic.

On vas, Lars?
HANS DE BEER
Pagès editors
Trad. M. Franquesa

INFANTIL

El petit Lars, un ós polar, s'allunya de casa després d'adormir-se i ser portat per una placa de gel aigua endins. Després de molts enurts arriba a l'Àfrica, on descobrirà per primera vegada el clima i els colors que s'hi amaguen, i on farà bons amics que l'ajudaran en el retorn al seu estimat i blanc pol Nord. Una petita història escrita i il·lustrada per Hans de Beer, i amb uns personatges entranysables que acompanyen i enamoren els lectors.